

ሐዲስ-ሐዋርያ

ከዲደትሰዮስ ሸብራ

በበስብስት) (ግቴ. ፱ : ፱)

— ዳውሎስን ቢተክርሱቲያንን ከግላ ደድ (ሐዋ. ሥራ. ፱ : ፩-፱)

መርጫቸዋል =

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ከተጠቀሱት ቅዱሳን መካከል የጥቂቶቹን ብቻ ቆንጥረን አቅርበናል = እግዚአብሔር የቅዱሳን ሰዎች ደህ ስላልሆነ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ታሪካቸው ከተጻፈው ሌላ በየዘመናቱ በልዩ ልዩ መንገድ የመረጣቸው ቅዱሳን ታሪካቸው ተጽፎ ይገኛል። ከነዚህ ቅዱሳን መካከል አንዱ እንደነበዩ ኤርምያስ እንደመጥምቁ የሐንስ ከእናታቸው ግንባን የተመረጡት አታዮስ ይባላል። ደድቅ አቡነ ተክለሃይማኖት ናቸው። የደድቁ አባታችን ታሪካቸው በገደል ተክለሃይማኖት ተጽፎ ይገኛል።

ገደል ቅዱሳን ከመጽሐፍ ቅዱስ ውጭ ስለሆነ እንቀበልም የሚሉ እንደ ንድ ሰዎች አይታዩም = በመሠረቱ ከመጽሐፍ ቅዱስ ውጭ ናቸው የሚባሉት የተለያዩ ዓለማዊ መጻሕፍት የጥንቆላ ፣ የክሕደት ፣ የጥሩቱ የልዩ ልዩ ሥጋዊ እውቀት (ጥበብ) መጻሕፍት... ናቸው እንጂ ገደልማ የመጽሐፍ ቅዱስ ልጆች (አዋልድ) ይባላሉ። ልጅ የአባቱ የሥጋው ቁራጭ የአጥንቱ ፍላጭ እንደመሆኑ መጠን የአባቱን ባሕርይ ወርሶ በሰም (የእኩል ልጅ) በግብር ፣ (እንደአባቱ) በመልክ (አባቱን ቁርጥ) በማለት አባቱን ሲያስጠራ ይኖራል። ገደሎችና ድርሳናትም የንባብ ልዩነት ቢኖርም ከአባታቸው ከመጽሐፍ ቅዱስ የወጣ ምስጢር የላቸውም።

ልጆች የወላጆች ፍሬ እንደሆኑ ሁሉ ፣ አዋልድ (ድርሳንና ገደላትም) የመጽሐፍ ቅዱስ ፍሬዎች ናቸው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውጭ የሚገኘውን ጽሑፍ ዘር ታሰ እግዚአብሔር እንደ ሙ፣ ጽ፣ ሄ ፍሬ አፍርቶ የምናገኘው በመልካም መሬት በቅዱሳን ሰዎች ሕይወት ላይ ነው። ይህንንም ጌታችን በግቴ. ምዕ. ፲፫ : ፩-፳፫ ላይ በዝርዝር ገልጦታል። በተጨማሪም “አብ በሰሜ የምት ለምትትን ሁሉ እንዲሰጣችሁ ልትሂዱና ፍሬ ልታፈሩ ፍሬአችሁም ሲኖር ሾም ዳችሁ” (የሐ. ፲፮ : ፲፯) “በእኔ ብት ኖሩ ታሉኹም በእናንተ ቢኖሩ የምትወዱትን ሁሉ ለምት በዚህ አባቱ ይከበራል” ። ብሏል። (የሐ. ፲፮ : ፶-፷)

በዚህ መሠረት ገጽሐ ስንዴ ቃለ እግዚአብሔር በመልካም መሬት ልቦናቸው ተዘርቶ ሙ፣ ጽ፣ ሄ ም ፍሬ ምግባር ፍሬ ሃይማኖት ያፈሩ ቅዱሳን ሰዎች ታሪክ በገደል ተጽፎ መገኘቱ ፣ ገደልን

የገጽሐ ስንዴ ንተራ ከሚያሰኘው በተር ሌላ ምንም ልንል እንችልም = ከዚህም ሌላ ገደል የመጽሐፍ ቅዱስ ቤተ መከራ (Laboratory) ነው ቢባል ስህተት አይሆንም። ለምሳሌ በግቴ. ፲ : ፳ ላይ “ድውዮችን ፈውሱ ፣ ሙታንን አስነሱ ለምጻሞችን አንፁ ፣ አጋንንትን እውጡ በከንቱ ተቀብላችሁ በከንቱ ስጡ” እንዲሁም በግር. ፲፯ : ፲፯-፲፰ ላይ “ያመኑትንም እነዚህ ምልክቶች ይከተሉላቸዋል በሰሜ አጋንንትን ያወጣሉ ፣ በእዲስ ቋንቋ ይናገሩሉ ፣ (ሰው በሚገባው) እባቦችን ይይዛሉ ፣ የሚገደልም ነገር ቢጠጡ አይገደባቸውም ፣ እጃቸውንም በድውዮች ላይ ይጥሩሉ እነርሱም ይደናሉ።” የሚሉውን መልክታዊ ቃል እውነተኛነት በቅዱሳን የሕይወት ታሪክ በገደል ውስጥ በተግባር ተተርጉሞ እናገኛለን።

መጽሐፍ ቅዱስ ራሱ በውስጡ የብዙ ቅዱሳን ገደሎች ይገኙበታል። ለምሳሌ ፡

- ገደል እስጢፋኖስ ፣ ሐዋ. ሥራ ምዕ. ፯ እና ፯ በሙሉ።
- ገደል የሐንስ መጥምቁ ፣ ሉቃስ ፩ : ፩-፳፮ ፣ ፶፯-፹ ፣ ግቴ. ፫ : ፱-፲፯ ፣ የሐ ፩ : ፲፱-፴፬።
- ገደል ጳውሎስ ሐዋርያ ፣ ፪ኛ ቆር. ፲፩ : ፳፪-፴፫ ፣ ፪ኛ ጢሞ. ፱፻፩-፩።
- ገደል ሐዋርያት ፣ የሐዋርያት ሥራ (ግብር ሐዋርያት) በሙሉ በተረፈ ዕብ. ፲፩ : ፩-፴፳ ይመልከቱ።
- እንግዲህ ይህን ሁሉ ለማለት ያሰረለ ገው የአባታችንን ታሪክ ከገደላቸው ከመጥቀሳችን በፊት የመጽሐፍን ትክክለኛነት ለመዘክር ፈልገን ነው። ከግር ከወተት ይልቅ የሚጥመው ታሪካቸው ባጭሩ እንደሚከተለው ተርጓሟል።

ፀጋ ዘለብ (የእብ ስጦታ) የተባሉ ደግካህን በሸዋ ቡልጋ አውራጃ ኢቲሳ በተባለ ቦታ ይኖሩ ነበር። እኝህ ሰው በዚያች ሀገር ደጋግ ከሆኑ ሰዎች ወገን ግራ የሚባሉ ሴት አግብተው ይኖሩ ነበር። ሁለቱም ፈሪሃ እግዚአብሔር ያደረገቸው በገ ሥራን የሚሠሩ ሰዎች ነበሩ የጸጋ ዘለብ ሚስት ግራ ሃይማኖት ከምግባር ፣ መልክና ደምግባት ከሙያ ጋር አሟልቶ የሰጣቸው ሴት ነበሩ። አማታቸው የሥራቸውን ደገነት ዓይተው እግዚአብሔር (ጌታ መረጣት) ብለው ሰማቸውን አወጡላቸው።

እግዚአብሔር ገን መካን ስለነበሩ ልጅ አልነበራቸውም። ሁለቱም በየወሩ በቅ/ሚካኤል ስም የተራብ በማብላት ፣ የተጠማ በማጠጣት ችግሮችን ይረዱ ነበር። ልጅ ስላልሰጣቸው እግዚአብሔርን ሳያማርሩ እርስ በርስ ሳይጨቃጨቁ በፍጹም ፍቅርና ተስፋ ጸንተው ይኖሩ ነበር። ሁለቱም ዕለት ዕለት እግዚአብሔር ልጅ እንዲሰጣቸው አጥብቀው ወደ ፈጣሪያቸው ይለምኑ ነበር። ከእግዚአ

ሐዋርያ የሚለው ቃል ሐረ ከሚለው ግዕዛዊ ቃል የተመሠረተ (የወጣ) ነው። ሐረ ማለት ፣ ሂደ. ተጓዝ ገሰገሰ ማለት ሲሆን ፣ ሐዋርያ ማለት ደግሞ ሐያጅ ተጓዥ ፣ ገሰጋሽ ፣ መንገደኛ ፣ መልእክተኛ ማለት ነው። በዚህ መሠረት በየሀገሩ በየመንደሩ እየሂዱ የጌታን ወንጌል የሚያስተምሩ የሚመክሩ ሐዋርያት ይባላሉ።

ከቅዱሳት መጻሕፍት እንደምንገራ ዳው ፣ እግዚአብሔር ከሰዎች መካከል በተለያዩ መንገድ እየመረጠ ሰልዩ ልዩ ለገልግሎት ያሰማራቸዋል። በተለይም ከሰው መካከል መርጦ ወደ ሰው የላኝቸው ትንቢት የሚናገሩ ነቢያትንና ፣ ሕዝቡን የሚያስተምሩ ሐዋርያትን መጥቀስ ይቻላል። ጌታ ሐዋርያትን “እኔ መረጥኋችሁ እንጂ እናንተ አልመረጣችሁኋችሁ” እንዲሁም “እኔ ከዓለም መረጥኋችሁ እንጂ ከዓለም አይደላችሁምና ዓለም ይጠላችኋል።” በማለት ተናግሯል። (የሐንስ ፲፮ : ፲፯ እና ፲፱)

እግዚአብሔር የሚመርጠው እንደ ሰው አይደለም። ሰው መልክና ቁመና አይቶ ሀብትን እውቀትን ጉልበትን ከግምት አስብቶ በወገን በዘመድ አድልቶ ይመርጣል። እግዚአብሔር ግን ራትን ሳይሆን ልብን አያቶ ይመርጣል። ብዙ ጊዜ እግዚአብሔር ሰልዩ ለገልግሎት የመረጣቸውን ቅዱሳን ብንመልከት በሰው መስፈርት ቢሆን ኖሮ ማንም የማያስታውሳቸውና ግምት የማይሰጣቸው ናቸው። በሰው ዘንድ የተናቀቱና ከምንም የማይቆጠሩት ሰዎች በፈጣሪ ዘንድ ግን ከወሐይ የበሩ ፣ ከወርቅና ከእንቁ የከበሩ ናቸው። እስቲ ለምሳሌ የሚሆን የጥቂት ቅዱሳንን መመረጥ እንመልከት።

- ሊቀ ነቢያት ሙሴን በሰደት ላይ ሆኖ በጎች ሲጠብቅ በኩራብ ተራራ ፣ (ዘጠኝ. ፫ : ፩-፲፱)
- ነቢዩ ሳሙኤልን በዙተ መቅደስ ውስጥ ታችቶ ሳለ ከእንቅልፍ ቀስ ቅሶ (ጽኑ ሳሙ. ፫ : ፩-፳፭)
- ንጉሙና ነቢዩ ዳዊትን ከወንድምቹ ለይቶ ከበግ ጠባቂነት (ጽኑ ሳሙ. ፲፯ : ፶-፲፫)
- ነቢዩ ኤልሳሳን ከሚያርሰበት እርሻው ፣ (ጽኑ ነገሥት ፲፱ : ፲፱-፳፩)
- ነቢዩ አሞጽን ከሳም ጠባቂነት ፣ (አዋ. ፯ : ፲፱)
- ነቢዩ ኤርምያስንና ነቢዩ የሐንስን ከእናታቸው ግንባን (ኤር. ፩ : ፱-፲ : ሉቃ. ፩ : ፲፫-፲፯)
- ስምዖን ጳጥሮስንና ወንድሙ እንድርያስ ፣ ያዕቆብንና ወንድሙ የሐንስ ከዓጣ አጥማጅነት (ግር. ፩ : ፲፮-፳)
- ግቴዎስን ከተራጭነት ፣ (ግብር ከሚ

ሐረፍ ልመና መካከል “... በጊትነትህ ጽናትና በካላነትህ አቤቱ ልመናዬን ሰማኝ = ቸርነትህን ተስፋ የሚያደርግ ልጅ ሰጠኝ = እንተን የማያገለግል ከሆነ ማገዘገን ዝጋ...” በማለት ይጻፋል ነበር።

የነበራቸውን ሀብትና ንብረት በቁ ማቸው በራሳቸው እጅ ለቤተ እግዚአብሔርና ለነጻያን መጸወቱ። በእንደዚህ ያለ ሁኔታ ሳሉ እስላሚክ ክምትባል ሲት የተወለደ ሞተላሚ የሚባል ሰው ተነስቶ በሸዋ አውራጃና በጻሞት ዙሪያ በጋይሉ ነገሠ = እብያተ ክርስቲያናትን አቃጥሎ እብያተ ጣቦታትን ክፈተ = ይህ ከሃዲ ሰው መጋቢት ፲፪ ቀን አካባቢውን እያሰገበረ ምድረ ጽላልሽ ዞረሬን ከበባት = ጸጋ ዘለብም የአካባቢውን መከበብ አይተው ፈጥኛው ሸቹ ከሞተላሚ ወታደር እንዴ ጦር ይዞ በፈረስ ተከተላቸው።

አንደኛውን ጦሩን ወርውሮ ለመ ወጋት ሲያሰብ ሳታቸው = እንደገና በሌላ ጦር ሊወጋቸው ቢሰነዘር ጦሩ ከእጁ ጋር ተጣበቀ = ከዚያም እንደሮጡ ክፈታ ቸው ከተንጣለለው ጥልቅ ባሕር ዘለው ገቡ = በባሕሩ ውስጥ ሶስት ቀንና ሶስት ሌሊት ቆይተው መልአኩ ቅ/ሚካኤል ተገልጾ “እነሆ እኔ ሚካኤል አጠብቃለሁ አትገሩ፤ የማድንህም ሰላንተ ብቻ አይደ ለም በአብራክህ ሰላላ ሰለተመረጠ ልጅህ ነው እንጂ እሱም ለዓለሙ ሁሉ ብርሃን ይሆናል። በሥራው ሁሉ እንደኔ ይሆናል። እኔ እጠብቀዋለሁ። እሱም ለኔ እድል ፈንታይ ነው።” ብሎ ከባሕሩ ውስጥ እየ ጠበቃቸው በሰለተኛው ቀን እንደነበዩ ዮናስ ከባሕር እውጥቶ ዞረሬ ወዳለች ቤተ ክርስቲያን አገባቸውና ተሰወረ። (ዮና ፪፣ ፳፭) ቁ. ፲፩።

እግዚአ ሐረፍ ግን ወታደሮች ግር ከዋቸው ለንጉሣቸው ለሞተላሚ እንደግ ዳይ አቀረቡለት። ንጉሡም የእግዚአ ሐረፍ መልካቸውን አይቶ “ይቸን ሴት እንደ ሌሎቹ ተርታ ሴቶች አላገባትም ይቸንስ በሚሰቡቸው ሁሉ ላይ አንገሽ በማልበረዱ ቤተ መንግሥት አገባታለሁ” ብሎ አሰበ። ወታደሮችንም ጥሩ ጥሩ ምግብና ልብስ ማረፊያ ስጧት ጎራ በምቀመጥበት በቅሎ ትቀመጥ ብሎ አዘዘ = ሌሎች ሁለት መልአካቸውን ደግሞ ወደ ህገሩ ልኮ “ቀንቶኝ ደስብሎኝ በደህና ተመልሻለሁ። ለሕዝቦቹ ግብረን እንዲያዘጋጁ ብዙ ደግሰ ደግሰው እንዲጠብቁኝ ንገሩአቸው፤ እኔ እስከ ስምንት ቀን አደርሳለሁ” ብሎ ላከ።

እግዚአ ሐረፍ ግን ስምንት ቀን መሱ ምግብ ሳይመገቡ ሳይተኙ ሁል ጊዜ ያለቅሱ። ይጻፋል ነበር። ከእሱታቸውም መካከል “የፍጥረቱ ሁሉ ጌታ ሁሉ ይቻልሃል፤ የሚላንህ የለም፤ የሌለህ በት ጊዜና ቦታ የለም ግዛትህ ጽንፍ እስከ ጽንፍ ነው። ግራን ከጌራራ ንጉሥና ከፈርዖን እጅ፤ ይንኤልን ከአንበላ፤

ሶሳናን ከረበናት እጅ፤ ሠለሰቱ ደቂቅን ከባቢሎን እሳት ይጽንካቸው እንተነህ። ቀድሞም እንተነህ። ዛሬም እንተነህ በኔ የትድግናህ ጋይል ይገለጽ አቤቱ አድነኝና ስምህን እንደመሰግን አድርገኝ፤ እኔ ድህ ባርደህን በዚህ በተኩላ አፍ አትጣለኝ። እንተም ሚካኤል ዝምታህ ምንድነው? በወር በወሩ ገዘርህን አዘክራለሁ ብዬ ከአንተ ጋር የተማማልኩትን መልላ ዘን ያቸውን? ሚካኤል ይህን ታደርግ ዘንድ ጥንተ አይደለም በመከራ የተጨነቁትን የምትረዳቸው፤ የማይገመገሙትን የምት ደግፋቸው እርዳኝ ደግግኛ እንጂ” እያሉ ሲጸልዩ ትዱስ ሚካኤል ተገልጾ “ቅድ ስት ወይ ቸር አለሽን? ይህ ነገር የተደ ረጎው ለጥፋት አይደለም የፍቅሬን ጽናት ባንቺ እገልጽ ዘንድ ነው እንጂ፤ ከዚህ መክራ የምትደኝው ሰላንቱ ብቻ አይደ ለም ካንቺ ሰለሚወለደውም ልጅ ነው እንጂ የእሕዛብ ብልጽግና፤ የነገሥታት ክብር በእግሩ ለሚረግጣት አንዲት ምድር ትቢያ ዋጋው የማይሆን የብዙ ሰዎች ደንገነት ነው፤ የሕመማን ፈውስ በእጁ ነው” ብሎ ተሰወረ። እግዚአሐረፍ ግን ምግብ ሳይበሉ ውሀ ሳይጠጡ ሰው ነታቸው ከበሱት ከጠጡት ይልቅ እያ ደር ያምር ነበር። (ዳን. ፩፣ ፭-፳፩)

ንጉሡ ሞተላሚ ህገሩ በድል አድ ራጊነት እንደገባ እጅግ ከፍተኛ ደግሰ ተደግሶ ነበር የቆየው = ሹማምንቶቹን ጠርቶ በማግስቱ በጣቦቱ ቤት ሰግዶ እግዚአ ሐረፍን እንደሚያገባና ማንኛውም አሰራላጊ ነገር ሁሉ እንዲዘጋጅ ሕዝቡ፤ ሠራዊቱም ጠንቋዮቹም እንዲሰበሰቡ አዘዛቸውና እሱ ሥርዓተ መንግሥቱን ሲያ ደርሰ አደረ።

በማግሥቱ መጋቢት ፳፪ ቀን እግዚአ ሐረፍን ቤተ ጣቦት ድረስ አምጧት ብሎ አዘዘና አመጣቸው = እሱም መጻንገቱንና ሠራዊቱን እስከትሎ ከቤተ ጣቦቱ ድረስ እጅግ ብዙ ሕዝብ ዙሪያውን ተሰብስ በው ይመልከቱ ነበር። እሱም እግዚአ ሐረፍን ለጣቦት አሰገዶ በግዛቱ ሁሉ ያነግሳት ዘንድ እንደተዘጋጀ፤ ያንጊዜ ደንገት ከሰማይ መብረቅ በረቀ፤ ብልጭ ልጭታም ሆነ ነጎድጓድም ተሰማ ያን ጊዜ መላእክት ኤልያስን ከኤልሳዕ ነጥቀው እንዳሳረጉት (ዩፍ ነገ. ፪፣ ፱-፲፩) ቅዱስ ሚካኤልም ወርዶ ከመካከላቸው እግዚአ ሐረፍን ነጥቶ በክንፍ ታቅሮ ከዳምት ዞረሬ በግስት ሰግት አደረሳቸው። ከነጉድጓዱና ከመብረቁ ፍርሃት የተነሣ ንጉሡ እእምሮውን አጣ። ከመብረቁ ግርማ የተነሣ ከሠራዊቱ ሺህ ከጠንቋዮ ቹም ሦስት መቶ ሞቱ። ቅ/ሚካኤል ግን እግዚአሐረፍን መጋቢት ፳፪ ቀን ጸጋ ዘላብ ከቤተ መቅደስ ገብተው ሲያጥኑ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ አደረሳቸውና ተሰወረ።

በጋ ዘላብ ግን አንዲት ሴት ልብስ መንግሥት ለብላ ያለምንም ተከታይ ያለ አሸከር ብቻዋን ከየት መጣች ብለው ተርበው www.ethiopianorthodox.org ከዚ ያም ሥራቸውን ጨርሰው ሲወጡ ባለቤ

ታቸው እግዚአሐረፍ ክንብንባቸውን አውልተው ለባለቤታቸው ተገለጠላ ቸው። ተያይዘው ሰላምታ ተለዋጠ። እግዚአሐረፍም እግዚአብሔር እንዴት ከምርኮ እንደመለሳቸው የተደረገላቸውን ሁሉ ከተነጋገሩ በኋላ ለራጣሪያቸው ምስ ጋና አቅርበው ወደቤታቸው ሄዱ። የሀ ገሩንም ሰዎች ሰብስበው አምላካቸው ያደ ረገላቸውን ሥራ ነገሩዋቸው።

በማግሥቱ መጋቢት ፳፪ ቀን ጸጋ ዘላብ የቤተ ክርስቲያን አገልግሎታቸውን ጨርሰው ወደቤት ገቡ። በዚያችም ሌሊት መጋቢት ፳፪ ቀን ፲፩፻፺፮ ዓ.ም. አባ ታችን ተክለ ሃይማኖት ተጸነሱ። በዚያ ቸው ሌሊት እግዚአሐረፍ አንድ አሰደ ፍቂ ራሕዬ አዩ። ራሕዬም “የብርሃን ምስሶ ከቤታቸው ውስጥ ቁም የምሰ ሰው እራስ ከሰማይ ደርሶ፤ በንለም ያሉ ነገሥታቱም ጳጳሳቱም ዘተሪያው ቆመው እሱሌቶቹም ሲሰግዱለት ሌሎቹም እሱን ጥግ አድርገው ሲቀመጡ በሱም ላይ ነጫመች፤ ተያዩች፤ ክንጉርጉር፤ አመ ድማ ወርች ተቀምጠውበት” አዩ። ይህ ንንም ራሕዬ ካዩ በኋላ ቅ/ሚካኤል ተገ ልጾ “ቀድሞ ወንድ ልጅ ትወልጃለሽ ብዬ የነገርኩሽ የተመረጠ ልጅ ዛሬ በማ ጎወንሽ ተጸነሰ። በእግዚአብሔር፤ በእመ ቤታችንም ዘንድ የተወደደ ነው በመላ አክቶም ዘንድ እጅግ የክበረ ነው። ስብዙ ሥራው ለአንዲቱ ሰማይና ምድር መጠኑ አይሆንም።” ብሎ አሰበራቸው።

ከዘጠኝ ወር በኋላ በታህሳስ ፳፬ ቀን ፲፩፻፺፮ ዓ.ም. እግዚአሐረፍ መልኩ እጅግ ድንቅ የሆነ አንድ ብርሐ የሚያነ ፀባርቅ እንደደገረገ፤ የቀላ ወንድ ልጅ ወለዱ። እባታችን በተወለዱ በምስተኛው ቀን በዕለተ አሕድ በ፪ ሰንት “አሐዱ አብ ቅዱስ፤ አሐዱ ወልድ ቅዱስ፤ አሐዱ ውሎቱ መንፈስ ቅዱስ” ትርጉሙ “ከወ ልድ ከመንፈስ ቅዱስ ጋር በባሕርይ በኤልውና አንድ የሚሆን አብ በአካል በስም ልዩ ነው። ከአብ ከመንፈስ ቅዱስ ጋር በባሕርይ በኤልውና አንድ የሚሆን ወልድ በአካል በስም ልዩ ነው። ከአብ ከወልድ ጋር በባሕርይ በኤልውና አንድ የሚሆን መንፈስ ቅዱስ በአካል በስም ልዩ ነው።” ብለው አመሰገኑ።

እግዚአብሔር በነቤዩ በዳዊት አድሮ “ከሕፃናትና ከሚጠቡ ልጆች አፍ ምስ ጋናን አዘጋጅህ” ያለው ድረስ ተፈጸመ። (መዝ. ፱፣ ፪፣ ሉቃ. ፲፱፣ ፳፱—፵ ዘጉ. ፳፪፣ ፳፭—፵)። በሕፃኑ ንግግር እግዚአ ሐረፍ ተደንቀው ጸጋ ዘላብ ከቤተክርስቲያን ሲመ ጡየሆነውን ሁሉ ነገሯቸው። ሁለቱም ገርሟቸው አደነቁ።

ክርስቲያና የሚያነሱበት ፵ ቀን ሲደ ርስ ስም ያወጡለት ዘንድ ሕፃኑን ይዘው ወደ ቤተ ክርስቲያን ሔዱ። ካህናት አጥ ምቀው ስሙን ፍስሐ ጽዮን እሱት ትር ጉሙ የጽዮን ደስታ ማለትም የቤተ ክርስ ጉያን ደስታ ማለት ነው።

ነኝ ። በተወለድክ በሰሰተኛው ቀን አህዱ አብ ቅዱስ አህዱ ወልድ ቅዱስ አህዱ ውእቱ መንፈስ ቅዱስ ብለህ ታመሰግ ነኝ ዘንድ የምስጋና በረከት ያሳደርኩብህ እኔ ነኝ ። በረሀብ ዘመን በቤት የሚያሻው ምግብ ሁሉ ቅቤው ፣ የሰንዴው ዱቄት ፣ በናት ባባትህ ቤት ይሞላ ዘንድ በእጅህ ሀብተ በረከት ያሳደርኩ እኔ ነኝ ። ያንን ሰው እንተን በተጣላ ጊዜ በነፋስ ረውታር የሰቀልኩት በመግት ጨንገር የገረፍኩት እኔ ነኝ ። ከልጅነትህ ጀምሮ እስከዛሬ ድረስ ብዙ ተለምራት እያደረግሁ በአንተ እጅ የታመሙትን ያዳንኳቸው እኔ ነኝ ። ወደፊትም አደርግልሁለሁ ። ”

ይህን ብሎ ንጹሐት ክቡራት በሚሆኑ እጆቹ ባረካቸው ። “ንግዳ መንፈስ ቅዱስ” ብሎ የሹመት ሀብት አሳደረባቸው “በምድር ያሰርከው በሰማይ የታሰረ ይሁን በምድርም የራታሽው በሰማይ የተፈታ ይሁን አንተን የሰማ እኔን መሰማቱ ነው የላከኝ አባቱንም መሰማቱ ነው ። አንተን እንቢ ያለ እኔን እንቢ ማለቱ ነው ። የላከኝ አባቱንም እንቢ ማለቱ ነው ። ይህን ሥልጣን ቀድሞ ለሐዋርያት ሰጥቻቸው ነበር ። ከሐዋርያትም የተቀበለ ጳጳሱ ቀድሞ ሹም ታሰር ትፈታ ትተክል ትነቅል ዘንድ ሥልጣን ሰጠህ ይህንንም ያደረኩልህ የጳጳሱን ቃል በመናቅ እይደለም ባንተ የፍቅሬት ጽናት እገልፅ ዘንድ ነው እንጅ ። ሐዋርያት ወደ አልደረሱበት ሕዝብ በመምህርነት እልክህ ዘንድ በሚካኤል ቃል አዲስ ስም አወጣሁልህ ። አንተም በማናቸውም ሥራ ከነሱ አታንሰም ሐዲስ ሐዋርያ አድርጌ ሀለሁና ሰውን ሁሉ በእኔ ስም እያሰተ ማርክ ታሳምን ዘንድ ሚካኤል ባሰብከው ሥራ ሁሉ ረዳት ይሁንልህ ሁልጊዜ ካንተ እይለይም በምትሄድበትም ጎዳና ሁሉ እርሱ መሪ ይሁንህ እኔም ባለ ዘመንህ ሁሉ አልለይህም” ። ብሎ ሰላምታ ሰጥቷቸው በሚካኤል ክንፍ ላይ ሆኖ አረገ ።

ብፁዕ አባታችንም እጅ ነሰተው “ጌታዬ ለእኔ ለጎጥሎ የማይገባኝ ሲሆን ይህን ሁሉ ጸጋ የሰጠኸኝ ስምህ በሰማይ በምድር የተመሰገነ ይሁን” አሉ ። ከዚያም ወደ ቤታቸው ተመልሰው ያላቸውን ንብረት ሁሉ ለቤተ-ክርስቲያንና ለነዳያን ሰጥተው ጨረሱ ። ከዚያም “አቤቱ ጌታዬ እየሱስ ክርስቶስ ሆይ የመንግሥተ ሰማያትን በር ትከፍትልኝ ዘንድ እነሆ ቤቱን እንደ ተከፈተ ተውኩልህ ።” ብለው ቤታቸውን እንደተከፈተ ትተው ወገኑን

ለማስተማር ፈጥነው ወጡ ። ሐዲስ ሐዋርያ የተባሉት እትዮጵያዊው ገደቅ አባታችን ተክለ ሀይማኖት በዚህ ሁኔታ ነበር የወንጌልን ብርሀን ማብራት የጀመሩት ። እንግዲህ ታህሳስ ፳፬ ቀን የአባታችንን የልደት በዓል በታላቅ ደምቀት የምናከብረው ከላይ በተጠቀሰው ታሪክ መሠረት ነው ። በዓሉንም በማክበራችን በረከት እንደምናገኝ ንጉሠ ሰሎሞን “የገደቅ መታሰቢያ ለበረከት ነው የታጥ እን ስም ግን ይጠፋል” በማለት ተናግሯል ። (ምሳሌ ፲ : ፯) እንዲሁም ነብዩ ዳዊት “የገደቅ መታሰቢያ ለዘላለም ይኖራል ።” በማለት አስረድቷል ። (መዝ. ፻፲፩ ፮) ጌታም በወንጌል “እናንተን የሚቀበል እኔን ይቀበላል እኔንም የተቀበለ የላከኝን ይቀበላል ። ነቢይን በነቢይ ስም የተቀበል የነቢይን ዋጋ ይወስዳል ። ግድቅንም በግድቅ ስም የሚቀበል የጸድቱን ዋጋ ይወስዳል ። ማንም ከእነዚህ ክታናናሾቹ ለአንዱ ቀዝቃዛ ጽዋውህ ብቻ በደቀ መዝሙራ ስም የሚያጠጣ እውነት እላችኋለሁ ። ዋጋው አይጠፋብትም (ማቴ. ፲ : ፵ - ፵፪) ባለው መሠረት ከታዊ ቃል ኪዳን አምነን ሐዲስ ሐዋርያ በተባሉት በአባታችን በተከለሃይማኖት ስም እንደ አቅማችን መታሰቢያቸውን በማድረግ ከፈጣሪያቸው ዘንድ የሚቆዩንን ዋጋ ለማግኘት እንሸቀዳደም የአባታችን ተክለሃይማኖት ፀሎትና በረከት የፈጣሪያችን ቸርነት በሁላችን ላይ ይደር አሚን ። ●